

عنوان مقاله:

تحلیل فقهی وضعیت ید امین در حالت ترک تقصیر

محل انتشار:

فصلنامه فقه و اصول، دوره 43، شماره 2 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

مهدی شعبانی - دانش آموخته فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه فردوسی مشهد

محمدتقی فخلعی - دانشیار دانشکده الهیات دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

از نظر مسئولیت مدنی، اصل اولی در استیلا بر مال دیگری ضمان و یکی از استثناهای آن ید امین است. امین، تا هنگامی که مرتکب تعدی و تفریط (تقصیر) نشود، ضامن نقص یا تلف مال مورد امانت نیست. این مقاله در پی پاسخ به این پرسش است که در صورتی که امین پس از ارتکاب تقصیر، با توبه ای حقوقی به امانت داری مورد تعهد خود باز گردد، آیا از ضمان حال تقصیر برایت می یابد یا خیر. این بحث با نگاه به ماهیت امانی برخی از عقود معین، اهمیت بسیاری می یابد که ثمره آن در این جستار مورد تاکید واقع شده است. در این مقاله، با عنایت به بار کاربردی این مساله فقهی-حقوقی کوشش شده است که دیدگاههای سه گانه فقهای امامیه و ادله آنها طرح و ضمن بیان برخی از گزاره های فقهی موثر در باب ضمان و امانت که در حل مساله موثرند، ادله هر سه نقد و ارزیابی شود و سرانجام، پاسخ پرسش یاد شده با توجه بیشتر به بعد عرفی مساله و داورى عقلا در برابر خواننده قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

امین، تعدی و تفریط، ضمان ید، قاعده استیمان، عقود امانی، اذن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلکا:

<https://civilica.com/doc/629332>

